

Grib skov Trop.

Ulve.



Ulvearbejdet i Grib Skov Trop

Af Torben Pedersen (Ulve Torben)

1987

Det var april. Foråret havde fået sit tag i Nødebo – både det vejrmæssige og det spejdermæssige.

Et par håndfulde spændte børn var sammen med deres forældre mødt op til Gribskov Trops første ulvemøde.

Lederne var ikke mindre spændte – Flokleder Palle Frost og assistenterne Poul Wilcke og Frank Juncker. Tre garvede ledere, som havde sat sig for at starte spejderarbejde i den lille hyggelige forstad til Hillerød – ambitionen var en stor trop med masser af ulve, stifindere og spejdere.

Nu gik starten og resten af foråret blev brugt på masser af leg og læring af ulvekundskaber. Mødestedet var Kroen, hvor et lokale på første sal velvilligt var stillet til rådighed – Men græsplænen ned mod søen blev også flittig brugt.

Frem mod sommerferien kom en fjerde leder til – Torben Pedersen.

Alle fire kom med deres bidrag til møderne – et godt lederkammeratskab var ved at gro frem.

Inden sommerferien tog flokken på søndagstur til Gillwell-hytten, hvor banderne for alvor kom ud for at skulle arbejde på egen hånd – løb i den fremmede skov.

Efter sommerferien var der fuld damp på programmet: Møde hver tirsdag og søndagstur en gang om måneden:

Tur til Porthus, hvor der blev bygget huler i Poul W's skov, lavet bål og ristet pølser.

Søborg slotsruin blev rammen om en anden søndagstur: En sørøverskat skulle findes efter et gammelt kort – Det lykkedes og turen gik i sindrigt trav til Græsted, så vi kunne tage futtoget til Kildeport (dengang Nødebos banegård).

Alt gik godt – også noget af vandreturen til Nødebo – Men så tog regnen fat – alle var våde på få minutter. Men hvad skete? Kort efter dukkede forældre-biler op og alle kom hurtigt til afslutning på Kroen – også dengang var der stor opbakning fra forældrene.

En tradition blev grundlagt d. 1. november:

20-km vandring til Esrum langs søen og Esrum kanal frem til den lille by, hvor madpakkerne blev spist. Derpå videre gennem skoven, ned til søen, hvor der blev ristet pølser på grillpladsen inden vandrerne fortsatte mod Nødebo, hvor alle 6 deltagende ulve havde gjort sig fortjent til en kilometer-plade.

Vi havde i løbet af efteråret fået vores eget lokale i Kroens kælder, så her blev holdt julehygge med ulve og forældre.

1988

I et nyt år skal der selvfølgelig ske nye ting: Sidste lørdag/søndag i januar var vi på vores første week-end tur.

Over 100 km væk hjemmefra: Helt til Næstved for at besøge troppen der. Det var langt væk hjemmefra – og spændende.

Poul lavede mad: To store koteletter pr ulv, som han prøvede at overbevise om, var et passende måltid, når man var 8-9 år gammel.

De fleste faldt godt trøtte i søvn i 1. Næstveds hytte – undtagen Stinus (nu tropleder) – Han fik besked på at gå ud og tisse – og sørma' om det ikke hjælp – sidste ulv slumrede ind.

Søndag kom den store prøve: På løb sammen med Næstveds ulve – korpsets dengang største ulveflok. Selvfølgelig blev prøven bestået: Gul bande blev nr. 2 og blå bande nr.3 – seje ulve.

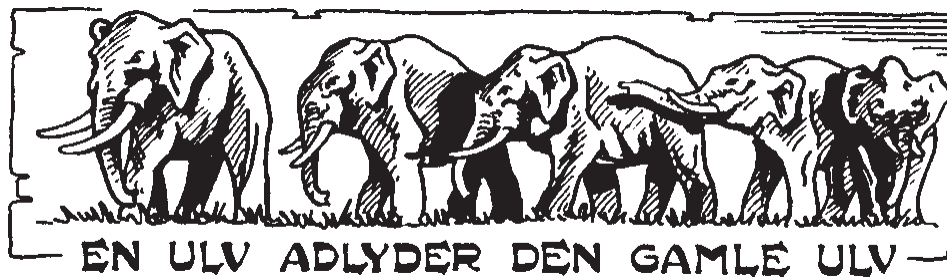
Inden årets første måned sluttede, kunne vi på sidste ulvemøde nå en særdeles vigtig ting:

Ømfodsoptagelse ved den gamle eg – En ceremoni, som alle ulve i Gribskov har oplevet – Denne første gang var der blot ingen oprykninger. Her stod nu 21 ulve ved bålets flammer en mørk januaraften parat til at blive godkendt til koblet.

Februar bød på flokkens første byløb i Nødebo. Med base hos Ulve-Torben blev banderne dirigeret rundt i byen på masser af opgaver – alt fra knob til at riste spejlæg på en spade. Gode gerninger blev det også til: Torbens lille hundehvalp, Amanda, var smuttet ud af have-lågen og befandt sig pludselig midt på Nødebovej med dyttende biler på begge sider af sig – Selvfølgelig kom en rask bande ulve forbi og reddede både hund og trafiksituationen i byen.

I foråret mødtes vi allerede igen under den gamle eg – denne gang var der oprykning til stifinderne, hvor vi ikke bare tog afsked med de ældste i koblet, men også med Palle og Poul, som fulgte med til Sortfodsstammen.. Foråret bød på masser af aktivitet:

Allerede næste lørdag ventede igen store oplevelser: For første gang skulle vi deltage i Oak City-løbet, verdens største sæbekasseløb for spejdere i alle aldre – og mange ulve var kommet i god form, især gul bande, der blev nr. 1 af 60 deltagende vogne i deres aldersgruppe. Så oprandt Valdemars dag: Danmarks Samfundet, havde tildelt os en fane, som ville blive overrakt på Kronborg efter fanemarchen





gennem byen. I alt 6 ulve, stifindere og ledere drog til sundbyen og deltog i arrangementet. Endelige kom det store øjeblik: Vi fik overdraget vores nuværende fane af en glad repræsentant for Danmarks Samfundet – Alle var glade, undtagen Poul, der forfærdet og meget højlydt udbød: DEN ER JO ALT FOR LILLE!!

Sommerlejr til Roldskov

Mange penge var der ikke i kassen til at holde sommerlejr for, så der var ikke råd til de store udgifter, men derfor kan man godt få en god sommerlejr – og det fik vi!

Vores venner i Roldskov Trop inviterede os til at ligge i lejr på jamboreepladsen ved Skørping. Her kostede det ikke noget at slå lejr. Hytte var der ikke til ulvene, så de fik fornøjelsen af at sove i telt ligesom stifinderne.

Det blev en uge med vandreture til Rebild Bakker og andre seværdigheder, badning i Store Økssø og olympiade, som var så omfattende, at den varede i næsten to dage.

Solen skinnede dagen lang og tog noget af

energien – nogle ulve havde lidt svært ved at falde i søvn i de lyse sommernætter – kun adskilt fra naturen og dens lyde af en tynd telt-dug. Men som Oliver sagde: Jeg lægger mig bare ned og tager mine brille af. Så kan jeg ikke se noget, og så falder jeg i søvn.

Mad til ulve og ledere blev lavet på resterne af et ophøjet bålsted, der også udgjorde det for køkkenbord. En udspændt presenning sørgede for at chokolademadderne ikke smeltede. Motorsav var der selvfølgelig også i lejren, når Poul var med: En enorm egekævla blev leveret fra skoven og især Poul og Frank fremtryllede indianeren, som nu står i floklokalet.

Både ulve, stifindere og ledere blev her arbejdet sammen. Alle fik lært hinanden bedre at kende til gavn for det fremtidige spejderarbejde.

Ved afslutningsparaden spurgte Frank (Akela): Hvor skal vi tage hen på næste års sommerlejr?

Svaret kom som med en tunge fra samtlige ulve og stifindere: Til Bornholm!

Akela havde regnet med 10 forskellige svar, så vi ledere mageligt kunne bestemme – men den gik ikke: Hermed var grundlaget for sommerlejr på Bornholm hvert 4. år lagt.

Sensommeren bød bl.a. på søndagstur rund om Gurre Sø: Banderne var på løb til broen over til den lille ø. Her var frokostpause med pølseristning og derpå skattejagt på den lille ø.



Allerede sidste i oktober mødtes vi for tredje gang inden for et år ved den store eg: Der var atter ulve, som skulle optages i koblet – og ulve, som var blevet for gamle til at jage med koblet og nu skulle fortsætte deres jagt i Sortfodsstammen.

En trop skal markere julen på rette vis – Alle skal på juletur i hytte og med overnatning: I ”Stalden” på Storedamsområdet blev der lavet juledekorationer, forberedt sketches til aftenens underholdning, mens duften fra flæskestegen, pirrede alles næser og cementerede julestemningen.

Søndag formiddag kom masser af friske forældre og deltog i løb – Sådan har Gribskov fejret optakten til julen lige siden.

1989

Den mørke tid lige efter jul gik bl.a. med at forberede optræden, der skulle vises for forældre, bedsteforældre og søskende inden forældrerådets generalforsamling.

Forhåbentlig ville det lokke godt med forældre til selve generalforsamlingen.

Alle sejl var sat til: Frank malede kulisser – ulve og stifindere øvede sketches, der opførtes på Kroen - afsluttende med Fyrtårnet og Bivognens tapetserersketch opført af Poul, Frank og Jette Herluf: Kroens sal blev fyldt med masser af latter og tapetklister.



I maj ulveturning i Gribskov, hvor Gøngehøvdingen huserede dog skarpt forfulgt af svenske tropper. På tur i hestevogn gennem skoven mødte de Kulsoen, som prøvede at bilde svend Gønges hjælper alverdens løgne på ærmet – til hvilket ulvene kun havde hån og skældsord tilovers.

Under aftenens lejrball overraskede en eskadron svenskere de tapre ulve og stifindere: Hestene red i ring om lejrballsdeltagerne, så det gungrede i jorden. Mens andre svenskere stjal diverse udstyr fra lejren.

Svenskerne forsvandt, men nu var bægeret mere end fuldt:

Ulvene havde tidligere på dagen fundet svenskernes lejr, så nu drog alle af sted for at kæmpe mod svensken (stakkels forældre fra Gribskov Trop).

Alle svenskere blev taget til fange – også den svenske general – Nødebo skoles daværende pedel Henning Løkke, der med sin erfaring som officer af reserven, klogelig havde søgt tilflugt højt oppe i et bøgetræ mens kamphandlingerne stod på.

Endelig nærmede sommerlejren til Bornholm sig – Den lokalitet spejderne og stifinderne havde udpeget året før.

Stedet: Allinge, spejderhytten lige bag sportspladsen og hallen – 2 hytter, den ene med so-



vepladser til ulvene; den anden med køkken og et mindre samlingsrum, ganske god plads på grunden og en skrænt med klipper ned til et vandfald - lige et sted for ulvene at lege.

Dagen inden afgang var alt grej pakket i Pouls Folkevognsladovogn: Tipier, telte, motorsav og diverse andet grej ind på ladet, hvor det måtte laves nogle forstærkninger, så taget kunne holde til tipirafterne. Så forsigtigt, som Poul kørte ombord på Bornholmerfærgen er ikke set før.

Der var i år ikke bare råd til at leje hytte og grund - der var også råd til at tage på hel-dagsbustur.

Den lokale vognmand: Holms Turisttrafik havde sat chauffør Kim til at vise os øens seværdigheder - Det var et godt valg for os: Kim snakkede næsten uafbrudt i al den tid, vi kørte, snak, der var værd at høre efter, en herlig blanding af facts og gode historie. Den bedste oplevelse var, da Kim begyndte at for-

tælle om De Underjordiske, som flere steder på øen havde stor magt. Mens vi kørte på en smal vej, fortalte han, at om lidt ville bussen gå i stå, og De Underjordiske ville styre bussen.

Selvfølgelig gik bussen i stå lidt efter. Vi holdt stille med en svag stigning foran os. Nu stillede Kim sig i midtergangen ud for rattet, som han ikke rørte, slap håndbremsen - og bussen begyndte at køre op af den svage stigning - Der var totalt stille i bussen - Flere var vist helt og aldeles overbeviste om De Underjordiskes kræfter. Lidt efter startede køretøjet igen; vi var udenfor De Underjordiskes rækkevidde samt forbi et optisk synsbedrag. Hvor mange, der senere huskede hvilken rundkirke, vi havde besøgt vides ikke, men Kims fortællinger og turen i Brændesgårdshaven var dagens store hit.

Lederstaben var blevet forstærket med Gråbror, Nicklas Backer som medhjælper, og senere på året stødte Kaa, Martin Karlsson til som assistent. Kaa var med hos ulvene i det meste af 90'erne og i en periode også hos stifinderne - Hans valgspog: "Hvem ka', Kaa ka'."

Det var vigtigt med forstærkning til lederstaben, for ved efterårets oprykning, rykkede Akela (Frank) med op til stifinderne.

Dette år gik juleturen, som mange år fremover til Gilwellhytten.





1990

Dette år blev staben atter forstærket – Denne gang med Kirsten Arildsen (Messua) – desværre fik Nicklas andre gøremål.

Siden starten for snart 3 år siden var der nu et fast ”ulveår”.

Januar: Optræden på Kroen (troppens generalforsamling).

Februar: Tur til København og vores fastelavnsfest for alle børn i Nødebo.

Maj: Ulveturning og sæbekasseløb.

Juni/start juli: Sommerlejr.

September: Optagelse i flokken samt oprykning ved Den gamle Eg.

Oktober/november: 20-km vandring langs Esrum sø til Esrum og tilbage.

November/december: Juletur med overnatning i Gilwell-hytten sammen med stifindere og spejdere.

Møderne startede altid med leg, så der kunne grines og bruges noget krudt – til gavn for dels kammeratskabet og koncentrationen.

Når man læste programmet, skulle der til mange møder medbringes et eller andet (3 elastikker, en bamse o.s.v.) af den enkelte ulv, der herved havde et ansvar overfor sin bande – og det var vigtigt at læse programmet.

Turnering var der dette år – for anden gang. Nu gik turen til Fyn, Hylkedam, hvor ulvene skulle være Kong Arthurs riddere.

Vi drog af sted med 20 friske ulve en tidlig lørdag morgen i maj.

Der var tryk på med stor bagage, og sidste ulv nåede lige akkurat at komme ind i S-toget, inden dørene klappede i. Der blev skiftet i København – gået ombord på færgen i Korsør – vandret i land i Nyborg – op i tog – bagage stabled diverse steder – Skift i Odense til lokaltog – Al bagage samlet i en bunke på gulvet – Da toget satte i gang skulle der spises frokost – Så alle rygsække og tasker måtte lænses for madpakker og drikke – Den sidste pølsemad blev nedsvælget – madkasser i rygsækkene – Ud af toget og til Hylkedam, hvor turneringen startede 5 minutter efter ankomst med kong Arthur, Merlin og diverse riddere – fuld fart på til kl. 23 – I poserne og op søndag til stor dyst – Afslutning – Alle ulve proppet ind i de få biler, der var, og kørt til stationen – Et helt minut før toget ankom – Og så hjem med masser af gode oplevelser.

Årets sommerlejr gik til Temnæs ved Skanderborg sø – Dejlig lille hytte til de 12 ulve, der var med – og fornuftig plads på forstranden til stifindere og spejdere.

Vi var ikke mange ledere på tur: Til ulvene kun Floklederen, der havde sin kone med som madtante.

En del sygdom krævede madtante og en stifinderleder på flere ture til lægevagt og Århus kommunehospital – Men ved fælles hjælp kom der alle tiders sommerlejr ud af det – bl.a. med bustur til Himmelbjerget og sejltur med Hjejlen.

I sommerhalvåret blev møderne afholdt på vores nyerhvervede grund på Jagstien – Vi havde nu direkte adgang til den dejlige skov.



1991

I foråret var vi oppe på 30 ulve og dermed De gule Spejderes største ulveflokk. Der var rigeligt at se til for 3 voksne ledere – heldigvis ofte med hjælp fra gamle ulve som Michael Vester og Kasper Herluf.

4. maj var der første spadestik på hyttebyggeriet, og ulvene var vidne til nedgravningen af den store kasse under det nuværende floklokale.

Lederne havde arbejdet på sommerlejr til Gotland – Denne plan lykkedes ikke, så i sidste øjeblik fik vi lov at slå telte op på søværnet skole, Auderødlejren ved Arresø.

Foråret havde været travlt for afdelingens ledere, hvor de fleste var blevet kraftigt engagerede i korpsarbejdet, så det var så som så med planlægningen.

Lejren startede lørdag – Søndag pragtfuldt vejrtur med vandretur til Frederiksværk.

Mandag og det meste af tiden frem til lørdag og hjemtur silede regnen ned.

Stifinderne havde deres nye tipier, hvor vandet banede sig vej ned ad stængerne.

Ulvene havde et stort militærtelt, hvor der var rimelig plads, men lidt trivielt at være døgnnet rundt.

Mandag op ad formiddagen holdt vi fødselsdag for regnvejret – senere på dagen var det meste bagage hos stifinderne vådt – Vi gik til Søværnet, der straks lod os låne en enorm stor tørretumbler, der var placeret i deres svømmehal – Svømmehallen med gummibåd, diverse vipper og dejligt varmt vand måtte vi også godt låne – Her tilbragte vi megen tid de kommende eftermiddage.

Søværnet gav brandslukningskursus til alle. Selv den mindste ulveunge slukkede ægte ildebrand med pulver, skum og vand.

Tirsdag tog vi på bustur til Lejre - torsdag på bustur til Sommerland Sjælland: Vi kom faktisk væk fra regnen, men til gengæld frem til et dundrende underskud for årets sommerlejr. I lejren regnede det stadig meget – men vi



havde jo heldigvis vores gode tørretumbler og dejlige, varme svømmehal – der blev også roet i travaljer under Flådens kyndige ledelse. Endelig kom hjemturen. Heldigvis var det tørvejr – Vi have aftalt med Børge Kåe, at han skulle køre os hjem i sin gamle bus. Børge dukkede op iført søofficersuniform og bus med åbent soltag.

Da vi var vel ude på Frederiksværk/Hillerød-vejen, trak vores ”kaptajn” en gammel megafon frem og istemte sange som ”Vi sejled op ad Åen” – Alle sang med mens Børge i takt til melodien slingrede ud ad landevejen. På Kroen stod masser af forældre til at tage imod, da vi med langsom fart ankom.

Stadig med bussen kørende forlod Børge rattet, Åbnede døren, som han hang og gyngede i, mens han råbte: ”Er det her, der ventes på nogle forvirrede spejdere – Der var ikke et øje tørt – Og atter var en sommerlejr med masser af oplevelser slut.

1992

Atter et år med flotte placeringer både på Sæbekasseløb og Sct. Georgsløb.

Årets sommerlejr gik til Kulsø spejdercenter ved Skjern å, nær Thyregod.

Her huserede Kaptajn Grønskæg. Han hersede til tider grundigt med ulvene og sørgede for masser af udfordringer til dem.

Dette år var der ikke en eneste sky på himlen hele ugen; alt var knastørt – Græsset var gult som på prærien. Der var bålforbud over det ganske land.

Heldigvis havde vi fået lov til at lave små bål til madlavning mod at 100 liter vand var placeret ved bålstedet, så her holdt vi lejrål uden bål – Det blev humøret ikke dårlige af.

Da året var 1992, bød sommeren på europamesterskaberne i fodbold – Det kommer normalt ikke en sommerlejr ved, men det gjorde det altså alligevel i år, for der var sket det helt vilde, at Danmark var i finalen sammen med Tyskland. Denne oplevelse kunne vi ikke gå glip af. Radioen i Pouls bil blev tændt så vi kunne følge med. Efterhånden som kampen skred frem, var alle rundt om bilen – Og da kampen blev fløjtet af var der vild jubel ved Skjern å – Danmark var blevet europamestre!

1993

Dette år gik sin gode, faste gang med møder og ture og masser af gode oplevelser.

Ét vinter-ulvemøde stak lidt ud fra de andre: Da Kaa havde startet mødet i Kroens kælderlokale, kom to marsboere på besøg – De grinede meget af jordboernes sjove udseende, men havde så masser af udfordringer til ulvene så mange, at det var svært at blive færdige til tiden, for da forældrene begyndte at indfinde sig for at hente børn, fór banderne rundt med bippende og blinkene instrumenter inden marsboerne trak sig tilbage.

SOMMERLEJR – årets længe ventede højdepunkt – denne gang tilbage til Bornholm – Vi var der for 4 år siden – og havde så god en lejr,



at vi ledere var blevet enige om, at vi fremover skulle til solskinsøen hvert fjerde år.

Denne gang tog vi natfærgen, så vi kunne vågne op til en hel, lang dag på den dejlige ø. Men det kan være svært at falde til ro på vej ud af Københavns havn, når man lige har stået og vinket farvel til sine forældre, så Rebekka udbrod på grådens rand: Baghera, du bliver altså nødt til at stoppe færgen, for jeg savner min mor!

For at sikre succes, lejede vi den samme hytte og plads som sidst – og bestilte også den samme buschauffør, legendariske Kim, der igen underholdt os på det meste af køreturen – både med facts og fiktion: Inden vi kom til Olsker rundkirke, blev vi advaret om skeletter i overetagens østlige hjørne. På vejen derud fik vi en historie om Mogens Glistrup – Han havde sommerhus på øen og var lige nu Kims cellekammerat i Horserød statsfængsel – Vognmanden havde fået Kim løsladt i som-



mermånederne, så han kunne køre turistbus – og bagefter fortsætte med at afsone sin dom for spirituskørsel – en dom, der havde kostet ham kørekortet!

Blandt meget andet var vi på stor skattejagt i Slotslyngen – Vi fandt selvfølgelig skatten, hvad vakse ulve altid gør – det blev fejret med en gigantisk skovtursfrokost med masser af lækkerier og øl (hvidtøl) på Hammershus.

1994

Dette kalenderår giver flokken masser af nyt lederblod: Helle Andersen starter som assistent og 3 gamle ulve tager fat som medhjælpere, nemlig Anne Salling, Kasper Herluf og Michael Vester.

Årets turnering arrangeredes af 1. Næstved i skovene nær Sorø. Lørdagen bød på et heldags fantasiløb gennem junglen – et fantastisk godt arrangement med virkelig gode poster – Men også med fare for at blive overfaldet af Banderlog – de dumme og irriterende aber – Ingen bande gik ram forbi – Disse frække aber blev så populære, at de har huseret på mange turneringer siden.

Arrangementet er også værd at huske for to andre ting: Der blev smurt madpakker til alle af køkkenholdet – ret sunde madder, for der var salatblad mellem alt pålæg og rugbrød – selv på chokolademadden. Vi blev næstbedste flok – første gang vi fik en høj placering på en turnering.

Og så var der jo sæbekasseløbet, hvor ulvene tog en 1. plads.

Sommerlejr, dette år til udlandet, nærmere betegnet Aggarp nær Ängelholm i Sverige. Ulve og stifindere drog til dette sted, som Kaa havde skaffet: Dejlig stor hytte med rumme-

lig grund.

Alle nød den svenske natur i fulde drag – i hvert fald til et stykke ind i den første aften
lejrball: Folk begyndte at sidde mere og mere uroligt, pludselig begyndte nogle at løbe mod hytten – og få minutter senere var alle inden døre, kløende sig på arme, hals og hænder.

Vi havde bare stiftet bekendtskab med et par millioner mitter.

Nå, vi kom os og ulvene blev puttet på sovesalen på 1. sal og stifinderne gik i tipierne, lederne gik til aftenhygge. Men efter en halv time kom samtlige stifindere grædende ind i hytten: De kunne ikke holde ud at være i tipierne for de bestialske, bidende mitter. De blev installeret på sovesalen sammen med ulvene – og lederne fortsatte aftenhyggen – Lidt senere var den atter gal: Der var for varmt på sovesalen, der var fyldt til bristepunktet med trætte børn. Vinduer blev åbnet og lederne gik til aftenhygge, 10 minutter senere var den atter gal: Mitterne havde indtaget sovesalen, så vinduerne måtte lukkes, men så blev det jo atter for varmt – Så til sidste rykkede alle ned i spisesalen, hvor der var rimeligt køligt – selv med lukkede vinduer. Resten af lejren fungerede det fint med denne kombinerede spise- og sovesal.

Bustur kom vi også på i det svenske – Vores chauffør hed Anita – et sødt og tålmodigt menneske, der tog en forlænget arbejdsdag i stiv arm. Bl.a. var vi på Kullen, hvor frokosten blev indtaget i bussen mens en gigantisk tordenbyge huserede udenfor – Vi sad trygt og tørt med madderne, til det begyndte at dryppe kraftigt ned i bussen et par steder –

Men alle blev tørre på den senere vandring i Söderåsens klippespalter.



1995

I staben var Kirsten Arildsen stoppet – heldigvis fandt vi en god erstatning i Brian Stefensen, der gik til opgaverne med stor energi. Vi var en ulveflok på over 30 også en trofast flok, der kom til arrangementerne: Både turnering og sommerlejr mønstrede næsten 100 % fremmøde.

Turneringen foregik endda i Bjerringbro, hvor Jens Langkniv Trop hentede os med deres bus på Bjerringbro hovedbanegård kl. 11.30 fredag aften. Trætte ulve, men seje nok til at istemme flere sange, der havde til formål at holde alle vågne på den korte bustur frem til de opslåede telte, der ret hurtigt genlød af børnesnorken.

Sommerlejren var aldrig blevet afholdt på Fyn. Så dette skulle prøves i år.

Vi havde lejet en hytte med tilhørende grund på Enebærodde, der skiller Kattegat fra Odense fjord.

Stedet var helt specielt på flere måder: Odden var nogle steder ikke mere end 10 meter bred – bevoksningen vekslede mellem træer,

krat og lyng – hytten havde ikke el, men der var velfungerende gaskøleskabe – udsigt til Lindø-værftet, hvorfra og til vi så enorme tankskibe passere tæt på lejren. Sommeren startede stor set på første lejrdag – alle insekter vågnede som på én gang – solen bagte på os om dagen og myggene sang for os det meste at natten. Atter en herlig sommerlejr for alle tre grene – sidste aften afsluttende med en fantastisk banket efterfulgt at lejrball på stranden.

Køkkenholdet bestod af én person, nemlig Bente Wilcke, der uden megen hjælp fra os andre klarede indkøb og madlavning til et 13-tal – Intet under, at hun året senere foretrak et mere afslappende job som flokleder.

1996

Det 10. kalenderår med ulve i Nødebo startede med alle sine sædvanlige og spændende møder og ture.

Hyttebyggeriet havde tæret på beholdningen i pengekasen, så lederne har besluttet at lave en sparesommerlejr, men selvfølgelig en god sparesommerlejr.

En hytte, som Ole kendte nær Hvalsø bliver stedet: Rimelig hytteleje og lave transportomkostninger

(hjemturen foregik i forældrenes biler).

Stedet var utroligt smukt beliggende. 3 ledere var med fra starten – den ansvarlige leder for hver gren. Køkkenholdet bestående af Vibeke, kom næste dag.

Ved fælles hjælp kommer der fut i lejren, og i løbet af de næste dage kommer yderligere et par ledere til – Spejdere hjælper hos ulvene og ledere hjælper lidt i køkkenet, så alt fungerer. Der bades i den lokale sø, laves snigninger, løb i skoven, bygges hytter og tages på tur til Sporvejsmuseet – oplevelser er der som vanen tro masser af – men den gamle flokleder, Baghera føler sig mættet af jagten i junglen, så ved afslutningsparaden overdrager han ansvaret for ulvekoblet til Bente Wilcke, der i skrivende stund stadig er Akela – Og stadig har god jagt sammen med ulvene.

Torben Pedersen (Ulve Torben)



Ulvarbejdet 1996 til 2012

Af Flokleder Bente Wilcke

Efter mange gode år som flokleder meldte Ulve Torben sin afgang i 1996. Det gode ulve arbejde skulle videreføres og det faldt i mit lod at blive den nye Akela. Overdragelsen af ulveflokken fandt sted på den sidste dag på sommerlejren i Særløse 1996. En betingelse var dog at flere bakkede op om arbejdet som assistenter. Det blev så en ny samlet ulveleder gruppe på 5 personer, som dog efter et års tid blev reduceret væsentlig.

I slutningen af 1998 kom Søren Simonsen til som assistent og i rigtig mange år gjorde han en stor indsats i flokken. I de følgende 10 år havde flokken i snit ligget på 50 ulve, med 23 da det var lavest og 72 da det toppede i nogle år. Vi var reelt kun 2-3 ledere og det var da lidt af et kunststykke at håndtere så mange ulve, men vi planlagde os ud af det.

Vi har naturligvis altid forsøgt at dygtiggøre vores ulve på bedste vis, men vort væsentlige ulvearbejde har fokuseret på samarbejde i banden og at ulvene lære betydningen af godt kammeratskab. Vort ulveråb lyder derfor: 3 x samarbejde, 3 x god kammerat og lytte – tale – og lytte !

Vi har ikke i ”snit” været den mest og bedst placeret ulveflokk i korpset, men alligevel er det dog lykkedes os at vinde både egerhalsen og ulvetanden som bedste flokk og bande. Til gengæld er der vist ingen i korpset som har kunnet slå os på volumen og godt kammeratskab, og det er os en glæde at kikke på de 72 store spejdere som danner troppen i dag og tænke tilbage på at 62 af dem har været ulveunge i vores ulveflokk.

I vort daglige arbejde er Junglebogen en hel central del af ulvearbejdet. Alle ulvene har naturligvis et ulvenavn, som de modtager når de bliver optaget i flokken i september måned, hvor alle fra Grib Skov Trop mødes ved Den Gamle Eg. Her møder de nye ulve Akela, Baghera, Baloo, Shera Kann og alle de andre jungle dyr, og her uddeles årets mødeknep og springende ulv til de gamle og dygtige ulve. De ældste ulve rykker op og nye bander dannes til en ny ulvesæson med nye bandledere og assistenter.

Efteråret forsætter i flokken med en 20 km tur op igennem Gribskov, hvor ulvene skal gå de første 5 km indenfor en time. Midt oppe i Gribskov har forældre og ledere hjulpet med forplejning af pølser og varm kakao. Rigtig mange forældre slutter op og går med – uanset vejret, og det har vi altid været glade for. Vandringen er først slut når ulvene er tilbage på grunden og tager en tur rundt om flagstangen.

I starten af december tager vi sammen med resten af gruppen på juletur, som i starten af min tid som flokleder gik til Gilwell hytten i Tokkekøb hegn, herefter til Colleruphus som var mere rummelig da Grib Skov Trop voksede. I dag holder vi det i Høbjergshus ved Helsingø, men vi forsætter vores gode traditioner, som starter i det små med skovtur og indsamling af natureffekter, som så senere på eftermiddagen omsættes til en flot juledekoration. Fremstilling af juleguirlander ”om kap” til udsmykning af lokalet og juletræ er altid et ”hit”. Resten af eftermiddagen bruges til fremstilling af julekonfekt, og her kan nævnes: peper-mynte pastiller, havregrynsguller, chokolade og marcipan grise og flødeboller og meget meget mere.



Om vinteren arbejdes der med ulvestof og ulveduelighedstegn for at dygtiggøre ulvene frem til årets ulveturning i foråret.

I de forløbne 16 år af min tid som flokleder har vi hvert år afholdt en dejlig sommerlejr for vores ulve. Det har altid været sammen med stifinderne og næsten altid sammen med spejderne, hvis de ikke det pågældende år har været på udlandstur. Vi har haft nogle fortræffelige sommerlejre og erindringerne står i kø: Jeg husker bl.a. sommerlejren til Sjöslett i Sverige i 1998, hvor Kirsten Arildsen var med som FA. Vi døjede en del med svenske myg, som ulvene ikke kendte, men heldigvis havde vi som vanligt adgang til en dejlig hytte. Spejderne var på tømmerflådesejlads men deltog i lejrens sidste dage, hvor gruppefølelsen virkelig kom frem. Der hænger på Bassebjerg et foto fra de deltagende.

På korpsejren i 1999 havde vi en pragtfuld lejr, hvor ulvene var i lære som væbnere og riddere. Midt på lejren var der et rigtigt sjovt løb, hvor ulvene mødte hekse, riddere, trolde og her blev de stillet overfor nogle udfordringer som de syntes var enormt spændende.

I 2000 var vi på Bavnen med 25 ulve hvor



Søren og jeg var primus motorer. Ulvene prøvede her at lave en lejrplads for hver bande, hvilket ulvene brugte rigtig meget tid på. Den sidste aften var der den traditionelle festmiddag – dette år med helstegt lam !

På de efterfølgende sommerlejre har vi valgt at bruge et tema hvert år. Et år var vi riddere, et andet Robin Hood, hekse og troldmandsskolen, Pirater, junglen og meget mere. Det har været mange dejlige år og det forsætter bare.....

Ulvestaben består i dag af Malene, Marianne, Louise og mig og vi er igen på vej op over de 50 ulve, hvilket kræver godt samarbejde i lederstaben, hvis alt skal lykkes. Heldigvis har vi jo som bekendt fået en bålhytte og denne har vi stor glæde glæde af som ulvehytte og base for vores store ulveflokk.

Må jeg afslutte dette indlæg med en ulvetak til dem som på den ene eller anden måde har ydet eller gjort en indsats for flokken i Grib Skov Trop, som hjælper eller assistent.

Akela

Bente Wilcke





